

اصول معاشرت اسلامی؛ با دیدار و مهمانی شاد زندگی کنید

در روایات اسلامی، فصلی به عنوان وجود دارد که به تکریم و گرامی داشتن و احترام و پذیرایی از مهمان سفارش می کند و مهمان دوستی را خوش می دارد و خوشحال شدن از آمدن مهمان را بسیار نیکو می شمارد و خانه بی مهمان را دور از فرشتگان می داند.

خبرگزاری مهر- در روایات اسلامی، فصلی به عنوان وجود دارد که به تکریم و گرامی داشتن و احترام و پذیرایی از مهمان سفارش می کند و مهمان دوستی را خوش می دارد و خوشحال شدن از آمدن مهمان را بسیار نیکو می شمارد و خانه بی مهمان را دور از فرشتگان می داند.

آنچه روحیه ها را شاداب و زندگی ها را با صفا می سازد دیدار است چه دیدارهای دوستانه چه خویشاوندی. به ملاقات برادران دینی رفتن و دیدار مومنان، مورد سفارش اولیا دین است. گاهی رفت و آمدها و زیارت ها به جای سودمندی، زیان بار است و به جای آنکه بهره ی تربیتی یا پاداش اخروی داشته باشد محصولی جز افسایش گناه یا هدر رفتن فرصت ها یا تاثیر منفی بر خود و خانواده ندارد. هوشیاران می کوشند از همه دیدارها سود ببرند و از تباهی فرصت جلوگیری کنند. در اسلام آمده است که در صله رحم خود و خانواده خود را با افراد با ایمان و خانواده های شریف و با فرهنگ هم قدم کنید. امام صادق (ع) به اصحاب خویش فرمودند: به دیدار و ملاقات یکدیگر بروید و ما را هم یاد کنید.

مناسب است در سایه ملاقات ها و دید و بازدیدها، خانواده ها و افراد از دردها، نیازها و مشکلات یکدیگر آگاه شوند و در حد توان، در رفع آن بکوشند. مشورت و همدلی و همدردی، گوشه ای از این بهره ها است. در یک جامع ایمانی هم بستگی اهل ایمان ضروری است. این پیوند در سایه صله رحم و دیدارها پدید می آید و استحکام می یابد. در روایات، بابی تحت عنوان "زیارت المومنین" است که به این گونه دیدارها تاکید دارد. دیدارها دو رکن وجود دارد: دیدار کننده و دیدار شده. آنکه پیش قدم در دیدار می شود فضیلت بیشتری دارد و پاداشی افزون تر این سخن پیامبر اکرم (ص) است که فرمودند: آنکه برادر مومن خود را دیدار می کند پاداشی بزرگ تر از شخص دیدار شده دارد.

آنانکه کار را به بهانه کاستن از دیدارها و صله رحم ها و رفت و آمدها می کنند باید خود اینها را هم کار به حساب آورند بلکه از بهترین کارها. این اقتدا به سیره رسول خداست. برخی به هر دلیل عیادت و زیارت و احوال پرسی شان غیر حضوری است. دیدن و ملاقات کردن غیر حضوری هم خیلی خوب است و نوعی صله رحم محسوب می شود ولی جای دیدار حضوری را پر نمی کند. گرمای دل ها در سایه دیدارهای صمیمانه و معاشرت های مخلصانه و آمیخته به صداقت و مودت است.

از برجسته ترین خصلتهای نیکمردان و آزادگان، کرم و سخاوت است و همین آزادگی از تعلقات و خوی بذل و بخشش است که دیگران را اسیر محبت و احسان می کند. "ضیافت" و داشتن دستی باز و سفره ای گشوده و عطایی پیوسته و مهمان داری و مهمان نوازی از نشانه ها و جلوه های این روحیه فتوت و جوانمردی است. معاشرتها دید و بازدیدها و رفت و آمدها گاهی به صورت "مهمانی" است. از این رو آشنایی با آداب ضیافت و رسوم دینی مهمانی در محدوده اخلاق معاشرت می گنجد.

این موضوع دو جنبه و دو طرف دارد: یکی کسی که مهمان می کند، دیگری آن که مهمان می شود و هرکدام را آداب و روش وحد حدودی است. بعضی از مهمان گریزانند. برخی هم مهمان دوستند. هرکدام هم نشان دهنده خصلت درونی افراد است. حضرت علی(ع) را اندوهگین دیدند، پرسیدند: یاعلی! سبب اندوه شما چیست؟ فرمود: یک هفته است که است که مهمانی برایم نیامده است! این کجا؟ و آن که آمدن مهمان را نزول بلا می شمارد و کوه غم بردلش می افتد و عزا می گیرد، کجا؟

برکت خانه درآمد و شد مهمان است. مهمان رحمت الهی است و پذیرایی از مهمان، توفیقی ارجمند است که نصیب هرکس نمی شود. مهمان حبیب خداست. در ضرب المثل های ایرانی است که مهمان، روزی خود را می آورد. البته این ضرب المثل از احادیث اسلامی گرفته شده و ریشه ای دینی دارد. از حضرت رسول روایت است که مهمان، روزی خود را نازل می کند. البته اضافه براین، گناهان صاحبخانه و میزبان را هم می زداید و این برکتی شگفت است. کسی که خانه ای وسیع و امکاناتی فراوان و دستی سخاوتمند دارد، شکرانه نعمتهای الهی را باید با انفاق و صدقه، گاهی با اطعام و مهمانی، هدیه، دستگیری از بینوایان، کمک به محرومان و... ادا کند و گرنه شهرت و ثروت و مال، وبال او خواهد شد.

مهمانی و صله رحم یک سنت اسلامی که دلها را به هم مهربان تر و صفا و صمیمیت میان جامعه را بیشتر می کند و اقوام و دوستان، یکدیگر را می بینند و آشناتر می شوند. روحها شاداب تر و زندگیها بانشاط تر می شود. گرچه باده نشینان عرب به مهمان نوازی

معروفند، همچنین عشایر خودمان در ایران ولی در بسیاری از شهرها و مناطق با جلوه های زیبای مهمان دوستی مواجه می شوید. شاید شما هم نام برخی از شهرها و مناطق را به عنوان مهمان نواز و مهمان دوست شنیده اید که در این خصلت، مشهورند و زبانزد خاص و عام. این نیز ریشه در فرهنگ دینی و باورهای مذهبی دارد و تعلیمی است که از قرآن و دین گرفته اند. اساساً دین ما یکی از موثرترین عوامل شکل دهنده به فرهنگ عمومی در جامعه ایرانی و اسلامی است.